

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

וְעָרְבוּ בְּנֵי אֶהֱרָן
מִכֹּהֲנֵי אֶת הַנִּתְחִים אֶת
הָרֹאשׁ וְאֶת הַקֹּדֶר עַל
הַנְּעִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ
אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ:

וירקא א חוד
יחמר ארונה אל חוד
קח ויעל ארני המלך
שטוב בעיניו ארני הכפר
ועלה המרשם וכלי הכפר
לעצם: שמואל ב כר כה
הנה שמואל למורג
הרץ חדש בעל פסיות
הגדש הרים ותרק וגששת
תחיש:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לא יקטיר
י"י קומץ שלם מומנחה
נחת הס"ד ולח"כ מ"ה
לס י"י המעוררת הס"ד
לח"כ מ"ה לא עלתה ידנית
דלל נחתה:

מוסף רש"י

[illegible]

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

המשל הקדש לישראל הוא שהם נתנו השקלים בלשכה ויין לשקול לא להבי אינטרין. הנה מדי: הכא נמי במדמי.

כי וזי להו רחמנא. לשכח למלוח קר
דזרי להו משום דאית להו לשכח כלום
שמהן נקנה המלח אבל כהנים שאין
תנאה: חדסי. לר' אלעזר בן שמוע
שעדיין לא נשתמש בהן ארונה: עינא.

עו של ברזל נותנין עליו להכבדו:
עוֹלָה דְּקוֹרְקָסָה. קורקסא נסר גדול
מלא יחידות: **רדישי** ו' **דישא**. שנותנין
אותו ע"ה התבואה וקורשין זו שוורים
ותושבין אותו ויגדושה העבואה: **מאי**
קרא. מורגים לצורך דישה דכחיב
מורג וכחיב מדגש: **חרון**. יפה
ו' ומלמד: **מתנן** כמנחה כהנים
שכר כולו כולל כמחזו:
ר' יסודא אומר. אס נענבר הקומץ
כמנחה נכסים **א** ומנחת כהן משית
פסולה לפי שהקומץ נמנחת נדבת
ישראל בלילתו עבה לוג לעשרון ומנחת
כהן משית ומנחת נכסים בלילתו רכה
שגלה לוגין לעשרון כמנחת
נכסים **א** בצולו ברביעית היין שמן **א** וליף
חביבין מניה שגלה לוגין לעשרון **ב**
התכלת **ל**קמן **א**. וכן **בולטות** זו מו.
הקומץ קטנה ממנחת נכסים והוא ליה
ריבה שגלה ומנחת נכסים נמי פסולה
דהוא ליה חיסר שגנה. והאי דקמי
פסולה ולא קמי פסולות משום דטילה
מתניין בלישנא דחדא מנחה איירי
ורשא נמי חסר מנא נעשר קומצה
בקומץ דחברתה כשרה והוא ליה
למיתני כשרות: **א** **אס יכול לקמון**
מוז כעני עצמא. שפלה **א** זו גדל וז

והשם הזה יקראו שם חתומים
בשרת ואל כל פסולת דלמדי חתומים
היה"ש" משלח ואל מקלט חתומים:
לא יקטיר. אפי' כל המעשרות דאין
הקטרה מזה אל אלא בקומץ ומקצת נמי
כל מצי קומץ שני קומתם דלמדי בכל
קומץ קומץ שני מזה משעבר וליכא
קומץ שלם (ס"א) מתחת מנה: וליכא
הקטיר. כל המעשרות היא לא
עלה לעצמי דהא לא נקמה ואין
נחת נדבה נחת כלל קמיא:
נחת נדבה נחת נחת נחת נחת נחת

תולד משום דקריים אסורין להקטיר
 לה' (ויקרא ב) כל שממנו לאשים הרי
 קדשים: כשר: לזריקה: נסערב
 א' אורו כאלו הוא מים. ואם היה
 ציפה כשר: כדם הכהה. של ח
 חולין: אין דם מכתל דם. וכשר: מ
 קרי ליה אכתי נמי דם שער ואף
 דלאמרין במסכת יומא (דף נג) עירה

לִיבְטֵלוּ שִׁרְיִים לְקוֹמָן וּמַשְׁנֵי ר' יִירָא
אֵין קוֹמָן מִנְטֵל קוֹמָן שִׁיךְ כֻּלָּן וְשׁוֹמֵר
לְבִירֹי אִפִּי קוֹמָן דִּמְנַחַת מוֹטֵל וְקוֹמָן
בְּלֹל מֵאִי לֹא קוֹמָן דִּמְנַחַת מוֹטֵל לֹא
אֵין קוֹמָן מִנְטֵל מוֹטֵל אִפִּי לְרֵבִי יִיְהוֹדָה
קוֹמָן דִּמְנַחַת מוֹטֵל וְקוֹמָן דִּמְנַחַת דְּבִי
נִפְסֵם וְקוֹמָן נִמְי לֹא לִיבְטֵלוּ זֶה חֹלֵם זֶה
בִּלְבָּל כְּלִי אֵין כֻּלָּן קוֹמָן וְשִׁרְיִים **אָמַר**
מֵרְמִיזֵי דָּהּ דִּלְ דָּם הִפֵּךְ מִרְכֹּבֵה עַל דְּמֹו
הֵיזֵי בִּנְמִלִּית דִּם שְׁעֵיר עֵקֶל **הִרְבִּי**
הוּא לִיָּה לְמִדָּק דֶּאֱמֵרִין צִיּוֹמָן (דָּף עג.
מִסְרֵי הֶסֶם (וּחְלוּן פו:)) לֹא שׁוֹ אֵלֶּם
רֶאשׁוֹן רֶאשׁוֹן בְּדֵם הַשְּׁעִיר רֶאשׁוֹן מֵאֵן
יִיָּל דִּלָּה אֲמֵרִין רֶאשׁוֹן רֶאשׁוֹן בְּטֵל
לְגִרְרוֹ הָטוּ דִּלָּה נִפְסֵם עֲמוּדִיָּה וְשׁוֹמֵר

מִרְסָה וְכַעֲשֵׂי שֶׁסֵּהָ. מִרְסָה הַפֶּה וּמִרְסָה הַשְּׁעִירָה. וְנֶחֱמָה עַל
קִרְטֵת מִזֵּנֶה הַפְּנִימִי, הַדָּגֵל יָדוּעַ שֶׁסֵּה הַפֶּה מְרֻנָּה מִ
וּמִהֵנִים וְרִקְקוֹ (נִחְמָדָה הֵיא).

מִרְסָה הַסֵּף וּמִרְסָה הַדְּשִׁיר. וְתָן עַל קֶרֶת וְגו' וְקִסְקֵר דַּמְעָר פֶּר וְסַעִיר שֶׁל קֶרֶת מִזֵּמַת הַפִּנְיָה, הַרְגָּל יֵדוּעַ שֶׁסֶּה הַסֵּף מְרֻבֵּה מִדֵּם הַסַּעִיר וְחִלּוֹ הִי מִקְרֵי דֵם הַסַּעִיר וְהַמֵּצִיא וְרִקְמָה (תַּחֲמוּרָה ה.).

ואומר ר"י דודאי לא כלעי מינה כוונתו אהרני או לאו נשמע דר' וירא והכנסת הרי"ף לדרשו ר' וירא ובה כשהוא אומר כוונתו ואלו

ועצים דפשימא ליה
 כדלעיל דאין להשי
 שזר בלייתה עבה. מנחת
 מדות (לכמו פט.) טו

כי וזי להו רחמנא לישראל דאית להו לשכח
לכהנים דלית להו לשכח לא וזי להו רחמנא
קמ"ל ועצים דפשיטא ליה לחנא דמשל
ציבור מנלן דתניא יכול האומר הרי עלי
עולה יביא עצים מתוך ביתו בדרך ששמאי
נסיכים מתוך ביתו ת"ל^א ועל העצים אשר
על האש אשר על המזבח מה מובח משל
ציבור אף עצים ואש משל ציבור דבר
רבי אלעזר בר ר"ש רבי אלעזר בן שמוע
אומר^ב מה מובח שלא נשתמש בהן הדיוט
אף *עצים ואש שלא נשתמש בהן הדיוט
מאי בנייהו איכא בנייהו דחתי ועתיקי אל
והכתוב^ג ויאמר ארונה אל דוד יקה ויעל
ארוני המלך הטוב בעיניו ראה הבקר לעולה
והמוריגים וכלי הבקר לעצים הכא נמי בחדתי
מאי^ד מוריגים אמר עולא מטה של טרבל
מאי מטה של טרבל אמר רב יהודה עיזא
דקורקסא^ה דרשו בה דשתאי אמר רב יוסף
מאי קראא^ו הנה שמתך למורג חרוץ חדש
בעל פיפיות תדוש הרים: מתני'^ז נתערב
קומצה בקומץ הכבירה במנחת הכהנים
במנחת כהן משיח במנחת נסכים כשרה
רבי יהודה אומר במנחת כהן משיח
^ח במנחת נסכים פסולה שזו בלילתה עבה
וזו בלילתה רכה^ט והן בולעות זו מזו:
גמ' תנן התם^י דם שנתערב במים אם
יש בו מראית דם כשר נתערב ביין רואין
אותו כאילו הוא מים^{יא} נתערב בדם בהמה
^{יב} או בדם חיה רואין אותו כאילו הוא מים
^{יג} רבי יהודה אומר אין דם מכביל דם א"ר
יוחנן ושניהם מקרא אחד דרשו^{יד} ולקח
מדם הפר ומדם השעיר הדבר ידוע שדמו
של פר מרובה מדמו של שעיר רוב סברי

טעמא לא יחשוב ^(א) כמו ריש
לאו משום ריבה שמנה אלא מש
גמ' גבי חרב שנחשד צבא
והן בועות וו. מו. מין צש
סלק את מינו כמי שאי
של קומץ רבה על השמן של
נמי ליפסול לרבי יהודה נתע
לומר משום דבלילתן שות
בשירה דקמני ספא דאס ה

[illegible]

שהרי בטל את שמנה קומץ העבה ולא ה[י]ת[ר] ומשמע דעיקר פסולה משום קומץ דוקא לאחר את הרכה ממה שנמלט ממנה הוא שרינן ליה והוי קומץ יתר והקוטרים הכוונה במוצק ונאמר הכוונה רמזות רחוקות

כב.

בבא א מיי פון מהל' ויפורה
מזבח הלכה כ' ופיו הלכה
: 3

בבז' ב מ"י פ"ח מהל'
פסוקי"ת הלכה כח:
ל ג ד מ"י פ"ב מהלכות
פסוקי"ת הלכה כב:

שימה מקובצת

[illegible][illegible]

וַיֵּשֶׁב נִמְחָק: (ו) יֵשֶׁב וּמִצְרִי
וְיֵשֶׁב: (ח) כְּמִנְחַת כְּהֹנִים כֹּרִי
חִיבָה כְּשֶׁרָה נִמְחָק:
(ז) נִסְכִּים וּכְמִנְחָה: (ז) שָׁמֶן
חִיבִיתִי כֹהֵן גִּדּוּל נָמִי שְׁלֹשָׁה
חִיבֹת וְלִילֵךְ חִיבִיתִן מִיֵּנָה
וְיֵחָא שִׁמְהָ: (י) אִם יִכּוֹל
יִשְׁדֹּךְ לִמְתַּעֲחִין שֶׁאֵינָהּ וְאֵת:
(כ) וְכִּי בָעָז וְשֶׁל כָּלִי וְזוֹ בָעָז
וְנִשְׁאָר מִזֶּה כִּי קִמַּץ שֶׁמֶן
וְתִשְׁבֹּר מִזֶּה כִּי יִקְרָא קֹמָל
וְשִׁרְתָּ וְאֵם: (ג) וְרֹאשׁ אֶת
יִצְחָק כְּאִלּוֹ: (ד) וְנָחָה לִנְגֹה:

[illegible]

קומץ מן המנהגים והמנהגים
(אמאי) מסולה משום קומץ
י"ס דודאי נהי רבטיל היינו
אנן דליא כלל אלא כאשר
ין קומץ סבטל קומץ. גליון
כלל דלטי ומסלה.